

Sygn. akt VI Ka 178/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Kazimierza Szczepańskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014r.

sprawy **M. C.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 4 lutego 2014 r. sygn. akt II K 1439/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. C. w ten sposób, że:

- orzeczone w pkt II części dyspozytywnej wyroku świadczenie pieniężne podwyższa do 600 (sześćset) złotych,

- na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VIKa 178/14

UZASADNIENIE

M. C. oskarżony został o to, że w dniu 29 października 2013 roku około godz. 18.30 w K., rejonu (...), na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania – 0,35 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt IIK 1439/13:

I. ustalił, że oskarżony M. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, co stanowi występki z art. 178 a § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie wobec niego warunkowo umorzył na okres próby 1 (jednego) roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. C. świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł (dwustu złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego M. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (DZ.U. nr 49 poz. 223 z 1983r. ze. zm.) opłatę w wysokości 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych).

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego M. C. środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, wynikającą z orzeczenia go w wysokości 200 złotych oraz niesłusznego niezastosowania wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym podczas gdy całokształt okoliczności sprawy, a zwłaszcza potrzeba społecznego oddziaływania skazania przemawiają za wymierzeniem środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wyższej wysokości oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 1000 złotych oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa, winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz prawidłowo orzekł o warunkowym umorzeniu postępowania.

Rację ma jednak apelujący, że wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego, a także nie orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym powodują, iż zaskarżony wyrok nie spełnia wymogów w zakresie prewencji ogólnej. Świadczenie pieniężne w wysokości 200 złotych jest świadczeniem rażąco niskim, zważywszy na możliwości zarobkowe oskarżonego oraz że nie posiada nikogo na utrzymaniu. Zupełnie niezrozumiałe dla Sądu Okręgowego jest stwierdzenie zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że orzekając tak niskie świadczenie pieniężne Sąd wziął pod uwagę sytuację rodzinną oskarżonego. Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok podwyższając wysokość świadczenia pieniężnego do kwoty 600 złotych uznając jednocześnie, że kwota 1000 złotych, jakiej domagał się apelujący, byłaby rażąco surowa. Nie zgadza się Sąd odwoławczy również z tym twierdzeniem Sądu Rejonowego, gdzie stwierdza on, że nie ma konieczności wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego. Stan nietrzeźwości oskarżonego wynosił 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc istotnie przekraczał dolny próg stanu nietrzeźwości. Nie można zgodzić się z tym stwierdzeniem Sądu Rejonowego, że oskarżony prowadząc samochód w takim stanie nie stworzył istotnego zagrożenia w ruchu drogowym. Zagrożenie to istniało, aczkolwiek nie było na tyle duże, żeby sprzeciwiało się to warunkowemu umorzeniu postępowania, lecz na tyle istotne, żeby wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego na minimalny okres tj. jednego roku. Z tych względów na podstawie art. 437 § 2 kpk Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na zasadach słuszności.

AP